1.miesto / II. kategória (10 – 15 rokov)
Lenka Báťková (12 rokov)
ZŠ s MŠ Dolná Strehová

Výnimočnosť, priateľstvo, rešpekt

Tri slová, ktoré si mnohí ľudia nevedia predstaviť, aby vlastnosti, ktoré vystihujú mal jeden človek. A práve ja som mala takého človeka 11 rokov vedľa seba.

Veľa výnimočných dní som zažívala s mojim ockom. Spomínam, a nikdy nezabudnem na krásne prechádzky po lesoch. Poznal každý chodník v našom okolí, pretože tiež vyrastal v spojitosti s prírodou. Lásku k prírode mu vštepoval jeho otec, čiže môj starý otec. Vždy sme chodili na vopred naplánovanú turistickú trasu. Na potulky lesmi sa k nám pridávali moji bratranci, sesternice tety a strýkovia. Prestávky sme si robili na posedoch. Môj ocko bol poľovník, a spolu s ostatnými kamarátmi poľovníkmi vytvorili veľa takýchto posedov. Pri nich sme sa vždy posilnili z toho čo nám do batohu pripravila maminka. Videli sme mnoho voľne žijúcej zveriny o ktorej nám ocko rozprával. Cestou z túry sme sa zakaždým stavili u starých rodičov, ktorým sme vyrozprávali naše zážitky a postrehy. Naši rodičia nás od malička viedli k športovaniu a pohybu. Moja maminka za mlada bola výbornou športovkyňou a tiež hrávala reprezentačne futbal. Ocko ešte donedávna aktívne hrával futbal za Telovýchovnú jednotu Prameň Dolná Strehová. V posledných rokoch bol najstarším a najvernejším hráčom tímu. Všetci vraveli, že je to výnimočný hráč, keď neopustil mužstvo s ostatnými jeho rovesníkmi. Preto s hrdosťou nosil kapitánsku pásku a v zápasoch radil hráčom , čo a kedy majú robiť. Mal 38 rokov a miloval futbal. Vravieval mne a môjmu bratovi, že keď budeme robiť akýkoľvek šport, máme ho robiť s láskou a vydrží nám to do konca života. V športe spoznal veľa kamarátov a vždy si navzájom pomáhali, nielen na ihrisku ale i mimo neho. Keď sa im nepodaril vyhrať zápas hovorieval nám: „Nie je dôležité vyhrať za každú cenu, ale zahrať si so srdcom, potešením a rešpektom pred súperom“. Nikdy sme od neho nepočuli posmešné slová na tímy, ktoré porazili. Vždy ich bral s rešpektom a vravel: „Pekne hrali, držali sa“. A práve futbal sme často hrávali s rodičmi a prirástol nám k srdcu. Môj brat Matej kráča v ockových šľapajach, pretože ako deväťročný súťažne hráva futbal za mladších žiakov.

Viem, že ocko mal vlastnosti týchto troch slov: „Výnimočnosť, priateľstvo a rešpekt“. Preto, chcem ísť aj ja jeho cestou výnimočného, priateľského človeka, ktorý mal rešpekt pred priateľmi aj neprajníkmi.